

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ 28/5/2020
(Για Κυριακή 31.5.2020)

Με την Ανάληψη του Ιησού Χριστού στον ουρανό, ίσως σκεφθούμε ότι το πρώτο αίσθημα που θα δημιουργήθηκε στους Μαθητές του Κυρίου, θα ήταν η λύπη του αποχωρισμού. Μέχρι τότε ήταν ο Κύριος μαζί τους· Τον έβλεπαν, του μιλούσαν, άκουγαν τη φωνή Του. Τώρα! Φεύγει, δεν θα Τον ξαναδούν! Κάπως έτσι μπορεί να βλέπουμε την Ανάληψη με τα σωματικά μάτια.

Όμως με τα μάτια της ψυχής και με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος η Ανάληψη, ως συνέχεια της Ανάστασης του Κυρίου, αισθανόμαστε ότι είναι το πιο χαρούμενο γεγονός. Διότι με αυτή ολοκληρώνεται πλήρως το έργο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και ο σκοπός, για τον οποίο έλαβε την ανθρώπινη φύση και έζησε ως Θεάνθρωπος στον κόσμο αυτόν.

Το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Μονογενής Υιός του Θεού, την ώρα του Ευαγγελισμού είχε λάβει την ανθρώπινη σάρκα "έκ Πνεύματος Αγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου". Έτσι, ο Ιησούς Χριστός, που γεννήθηκε από την Αειπάρθενο Μαρία, είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Έκτοτε ο Υιός του Θεού είναι αενάως ενωμένος με την ανθρώπινη φύση. Με αυτή την ανθρώπινη μορφή ανέβηκε στον Σταυρό για να την καθαρίσει· με αυτή ενταφιάσθηκε και αναστήθηκε και ενωμένος με αυτή την ανθρώπινη φύση ανελήφθη στους ουραμούς. Και φέροντας ο Κύριος την ανθρώπινη φύση κάθεται πάντα στα δεξιά του Θεού Πατέρα, μέσα στη δόξα Του.

Αυτά διακηρύττουμε στο Σύμβολο της Πίστεως κάθε φορά που λέμε το "Πιστεύω...". Το γεγονός αυτό, ότι ο Κύριος είναι ενωμένος με τη δική μας ανθρώπινη φύση, έχει τεράστια σημασία για όλους εμάς, που πιστεύουμε στον Χριστό ως Κύριό μας και Θεό μας. Εμείς οι Ορθόδοξοι πιστοί, με το Άγιο Βάπτισμα, έχουμε ενδυθεί τον Χριστό και με τη θεία Κοινωνία ενωνόμαστε με τον Χριστό. Αφού, λοιπόν, εμείς οι πιστοί είμαστε ενωμένοι με το Θεάνθρωπινο Σώμα του Χριστού, με το οποίο ανελήφθη στους ουραμούς, είναι βέβαιον ότι ανεβάζει κι εμάς μαζί Του στους ουραμούς.

Έχουμε συνειδητοποιήσει, αδελφοί μου, αυτή τη μεγάλη τιμή που μας κάνει ο Κύριος; Ο Αδάμ με την ανυπακοή του είχε ξεπέσει από τον

Παράδεισο· ήρθε ο Υιός του Θεού ως νέος Αδάμ, ενώθηκε με την ανθρώπινη φύση μας και μας παίρνει μαζί Του στον Ουράνιο Παράδεισο. Το είπε ο Ίδιος ο Κύριος στους Μαθητές Του: "Εγώ πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο" (Ιωάν. 14,2) εννοώντας την Ανάληψή Του στον Ουρανό "και θα σας πάρω κοντά μου, ώστε όπου είμαι εγώ να είστε κι εσείς" (στίχ. 3).

Αδελφοί μου, μετά από αυτά καταλαβαίνουμε ότι, ο Χριστός μας άνοιξε τον δρόμο προς τον Ουρανό για να συνδοξαστούμε μαζί Του. Το είπε ο Κύριος: "τους δοξάζοντάς με δοξάσω" (Α' Βασιλ. 2,30). Αρκεί, βέβαια, να ακολουθούμε την προτροπή του Αποστόλου Παύλου: "Να δοξάζετε τον Θεόν με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, που ανήκουν στον Θεό" (Α' Κορ. 6,20). Από μας, λοιπόν, εξαρτάται το να συμμετάσχουμε στην Ανάληψη του Κυρίου. Να ελευθερωθούμε από γήινα πάθη, που επιδιώκουν να μας κρατούν δεμένους με γήινες ηδονές· να απαλλαγούμε από τα βαρίδια της αμαρτίας και ανάλαφροι να ανεβούμε στον θρόνο της χάριτος του Θεού.

Ας το συνειδητοποιήσουμε βαθειά μέσα μας. Ο Χριστός δεν κατέβηκε από τον ουρανό στη γή για να μας πει λόγια· δεν ήλθε μόνον για να μας διδάξει και να φύγει! Κατέβηκε για να μας ετοιμάσει και να μας ανεβάσει μαζί Του στον ουρανό. Με την Ανάληψη Του εξασφάλισε και τη δική μας Ανάληψη. Γι' αυτό σήμερα γιορτάζουμε με τόση χαρά! Όπως πρώτοι, αυτή τη χαρά αισθάνθηκαν οι Άγιοι Μαθητές του Κυρίου, καθώς αναφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς στο τέλος του Ευαγγελίου του: Ο Ιησούς "σήκωσε τα χέρια του και τους ευλόγησε. Καθώς τους ευλογούσε, άρχισε να απομακρύνεται από τους Μαθητές του και να ανεβαίνει στον ουρανό. Αυτοί τότε αφού τον προσκύνησαν, γύρισαν στην Ιερουσαλήμ με **μεγάλη χαρά**, και συνεχώς υμνολογούσαν και δοξολογούσαν το Θεό" (Λουκ. 24,50-53). Χαιρόμαστε κι εμείς ζώντας τα γεγονότα αυτά, γιατί με το Χριστό ανυψώθηκε η ανθρώπινη φύση μας και είναι πλέον εφικτή για μας η ανάσταση και η ανάληψή μας.

Αυτή την πνευματική χαρά τίποτε δεν μπορεί να τη διώξει από την καρδιά μας· ούτε οι επιθέσεις του πονηρού, ούτε οι ποικίλες προσβολές των άλλων, ούτε οι προσωπικές μας αδυναμίες και τα λάθη μας. Για μας, που εμπιστευόμαστε τη ζωή μας στον φιλόανθρωπο Κύριο, δεν έχει θέση στη καρδιά μας η δειλία. Όπου υπάρχει πίστη και ελπίδα δεν έχει καμιά θέση η απόγνωση.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, όπως οι Άγιοι Απόστολοι, μετά την Ανάληψη του Κυρίου, με μεγάλη χαρά συνεχώς υμνολογούσαν και δοξολογούσαν το Θεό, έτσι κι εμείς με χαρά να ευχαριστούμε τον Κύριό μας, για όλα όσα έκανε και συνεχώς κάνει για μας. Για τις φανερές και αφανείς ευεργεσίες, που χαρίζει καθημερινά στον καθένα μας. Και προ παντός να Τον ευχαριστούμε για την συγκατάβασή Του να καταδεχθεί να φορέσει τη δική μας ανθρώπινη φύση και να θυσιαστεί από αγάπη, για να τη δοξάσει και να εξασφαλίσει στον καθένα μας τη σωτηρία και την ανύψωσή μας μέχρι τον Ουρανό. Αμήν.